

Dogmebirding

af Bjarne Nielsen

Dogmebirding er et forholdsvis nyt og stadig ret ukendt begreb. For nogle år siden var det lidt mere fremme "i medierne", da der blev afholdt enkelte lokale konkurrencer. Men lidt i stil med birdrace så er det nærmest gået i sig selv igen.

Konceptet i dogmebirding er at tage på fugletur uden nogen former for hjælpemidler, dvs. uden kamera, teleskop og kikkert.

Midt i januar måned her i 2007 benyttede jeg mig så af muligheden for at afprøve konceptet, og efterfølgende lavede jeg en lille beskrivelse af mine oplevelser undervejs :

De sidste par dages vejr, hvor regnen har stået ned i tove fra morgen til aften, gjorde mig så frustreret, at jeg i formiddag simpelthen var nødt til at gå mig en lang tur - og så eller sk... højt og flot på, at vinden piskede og regnen væltede ned. Til gengæld havde jeg overhovedet ikke lyst til at slæbe mit grej ud i det vejr, hvorfor det blev en travetur i den "barske", alsiske natur uden andet udstyr end ører og øjne.

Jeg valgte at tage turen rundt om Nordborg Sø - en mindre tur på ca. 9 km, hvor jeg en stor del af turen gik mellem åbne marker og derfor var meget udsat for regn, vind og vejr. Indimellem blev jeg nærmest kastet fremad af den kraftige rygvind, andre gange måtte jeg kæmpe mig op imod vinden, og hele tiden følte jeg, hvordan regnen piskede mod mit ansigt.

En dejlig tur, hvor man rigtig føler, at man er til, og hvor det bare er skønt at mærke, hvilke umådelige kræfter naturen indeholder.

Man skulle måske tro, at fuglene holdt sig i skjul i dette alt andet end mags vejr. Men nej, der var faktisk en del fugle. Bl.a. hørte jeg "min" Isfugl skribe fra sin siddeplads i krattet ud mod søen, et par Dompapper sad og fløjtede blødt, fem Stillitser røg op fra rabatten, hvor de sad og hyggede sig i læ for vinden, og nogle Grønsiskener spiste ufortrødent videre i ellens rakler, da jeg gik under dem.

Pludselig befandt jeg mig midt i en flok Halemejsler. 8-10 små "vatkugler" med lang hale vimsede rundt om ørerne på mig, medens de trillede. Et par af dem sad i knap 2 meters afstand og pillede i træets grene. Jeg mente helt bestemt at kunne se, at ihvertfald den ene af dem trak på smilebåndet af mig, for det er aldrig lykkedes mig at tage et ordentligt billede af en Halemejsle. De har altid alt for travlt til, at jeg kan nå at tage et skarpt billede, eller også er de for langt borte - og nu, nu sad den der godt en armlængde fra mig, medens den spiste og grinede ad mig !!

En enkelt lokal sjældenhed kom på dagens artsliste. Det var en Lille lappedykker, en art som jeg kun yderst sjældent ser ved søen. Det er, så vidt jeg husker, kun anden eller tredje gang, den har vist sig for mig her.

Efter godt to timers vandring var jeg hjemme igen, gennemblæst og noget fugtig indenunder regntøjet. Ikke engang mit gode McKinley-sæt med "Aquamax" og 3.3 i "coatingfactor" kunne hindre regnen i at slå igennem alle steder, hvor der er bare den mindste åbning.

Nevermind, det var en skøn tur, hvor man bagefter er lidt slap i koderne, godt varm i kinderne, og hvor en kop varm kaffe er noget af det mest saliggørende :-)